

kicinës në metabolizimin e glukozës në 50 të sëmure ku toleranca e glukozës rezultoi normale para fillimit të mjekimit. Ndjekja çdo 10 ditë e vlerave të tolerancës së glukozës tregoi se në asnjë prej të sëmureve të përfshirë në studim nuk u vunë re dukuri të dëmtimit të kësaj tolerancë.

Përfundime

1) Hepatitet virale thyejnë tolerancën normale të glukozës. Toleranca e dëmtuar e saj u vërejt në 17,71% të të sëmureve, kryesisht në format e zgjatura kolestatike (35,48%) e të thjeshta (32,25%) të hepatiteve virale.

2) Në 96,8% të të sëmureve me tolerancë glukozë të dëmtuar normalizimi i saj ndodhi brenda periudhës së shërimit të hepatitit viral.

3) Hepatitet virale janë shpërthyesë të një diabeti të fshehtë parakzistues apo shkaktues të tij. Në studimin tonë këto dukuri i vërejtëm në 3,43% të 350 të sëmureve të përfshirë në të.

4) Dukuritë e hipoglicemisë, si tregues tjetër i thyerjes së tolerancës së glukozës, e vërejtëm në 5,14% të të sëmureve. Përveç formave të rënda të hepatitit viral, në shkaktimin e hipoglicemisë ndikojnë edhe format e tjera të tij.

5) Përdorimi i kolkicinës në trajtimin e formave të zgjatura të hepatitit viral nuk ndikon në dëmtimin e tolerancës së glukozës.

Dorëzuar në redaksi më 4.8.1987.

BIBLIOGRAFIA

- 1) Agaçi F.: Kontribut në studimin e gjenetikës së diabetit të sheqerit. Disertacion, 1984, 131.
- 2) Agaçi F.: Toleranca e glukozës dhe lidhjet e saj me disa tregues klinikë dhe laboratorikë. Revista mjekësore, 1986, 4, 41.
- 3) Andreev D.: Glucose tolerance tests in the early diagnose of diabetes. Në: «Prediabetes», Sofia, 1973, 101.
- 4) Beruter J.: Carbohydrates. Në: «Chemical chemistry». Chich ester, 1981, 377.
- 5) Cahill F.G.: Diabetes mellitus. Në: «Textbook of medicine». Philadelphia, 1975, 1599.
- 6) Chapin M.: Glucose tolerance in viral hepatitis. Diabetes, 1978, 27, 661.
- 7) Comité PMS d'experts du diabète sucré. Deuxième rapport. Genève, 1980.
- 8) Craighead J.: Viral diabetes mellitus in management experimental animals. Amer. J. med., 1981, 70, 127.
- 9) Farajev E.K.: Epidemiçeski gepatit. Moskva 1970, 177.
- 10) Feig P.: Glucose hemostasis in viral hepatitis. New Engl. J. med., 1970, 283, 1436.
- 11) Freinkel N.: Hypoglycemic disorders. Në: «Textbook of medicine». Philadelphia, 1975, 1619.
- 12) Gerard A.: Foie et diabète sucré. Në: «Precis des maladies du foie, du pancréas et des voies biliaires». Paris, 1975.

- 13) Giroud J.P.: Pharmacologie clinique. Bases de la thérapeutique. Paris, 1975, 1739.
- 14) Iber L.F.: Normal and pathologic physiology of the liver. Në: Sodeman's pathologic physiology, mechanisms of disease. New York, 1985, 875.
- 15) Joffries G.H.: Mechanisms of hepatic disease. Në: «Textbook of medicine». Philadelphia, 1975, 1324.
- 16) Johnston D.G.: Carbohydrate metabolism in liver disease. Clin. endocr., 1976, 5, 675.
- 17) Koff R.S.: Viral hepatitis. Në: «Leon Schiff diseases of the liver». Philadelphia, 1982, 534.
- 18) Laverdant C.: Le diabète de l'hépatite virale. A propos de 20 observations émanant de 4456 malades. Amer. gastroent. hépatol., 1970, 6, 101.
- 19) Miller J.M.: Pathophysiology. Principles of disease. Philadelphia 1982, 444.
- 20) Maruzzi G., Rossi C.A.: Principi di chimica biologica. Bologna 1970, 377.
- 21) Narup J.: HLA antigens and diabetes mellitus. Lancet, 1978, 2, 848.
- 22) Olefsky J.M.: Mechanisms of insulin resistance in obesity and non insulin — dependent (type II) diabetes. Amer. J. med., 1981, 70, 151.
- 23) O'Sullivan J.B.: Body weight and subsequent diabetes mellitus. Jama, 1982, 248, 949.
- 24) Pano K.: Hepatitet virale. Tiranë, 1985, 38.
- 25) Pano K.: Të dhëna mbi përdorimin e kolkicinës në hepatitin viral. Buletini i UT «Enver Hoxha» — Seria shkencat mjekësore, 1982, 1, 91.
- 26) Record C.D.: Glucose tolerance and metabolic changes in human viral hepatitis. Clin. Sui., 1973, 45, 677.
- 27) Resuli B.: Mekanizmat fizpatologjike të çrregullimeve të mëlçisë. Tiranë, 1986, 98, 159.
- 28) Resuli B., Kalo I., Agaçi F.: Sëmundjet kronike të mëlçisë dhe diabeti i sheqerit. Punime në sëmundjet e brendshme, 1985, 7, 303.
- 29) Samson R.T.: Fulminating hepatitis with recurrent hypoglycemia and hemorrhagia. Gastroenterology, 1967, 53, 291.
- 30) Schlienger J.L.: Métabolisme glucosé et foie. Sem. hôp. Paris, 1985, 1035.
- 31) Yugermann K.: The significance of the liver in the metabolism of carbohydrates. VI International Congress of liver diseases. Liver in metabolic disease. Basel, 1982, 25.

Summary

GLUCOSE TOLERANCE AND VIRUS HEPATITIS

In this study, by making use of the test of glucose tolerance, the authors have investigated the effect of virus hepatitis on the metabolism of glucose of 350 cases. Of virus hepatitis, glucose tolerance resulted affected in 17,71%, mostly among those with a prolonged course of the disease. The levels of glucose tolerance returned to normal in 96,8% of cases within the period of convalescence of virus hepatitis. In addition to the affected tolerance, various degrees of hypoglycemia were observed in 5,14% of the cases. The existence was also investigated of an etiologic link between virus hepatitis and diabetes mellitus. It was noted that among patients with a history of virus hepatitis, the frequency of diabetes was 3,34% higher than among the general population.

Résumé

TOLERANCE DE LA GLUCOSE ET HEPATITES VIRALE

Les auteurs ont étudié l'influence des hépatites virales dans le métabolisme de la glucose en déterminant le test de la tolérance de la glucose. Cette tolérance a résulté anormale chez 71% des malades étudiés (350 malades étudiés), surtout chez ceux présentant des formes trainantes d'hépatites virales. Les auteurs ont constaté une normalisation de la tolérance de la glucose chez 96,8% des cas pendant la période de guérison de l'hépatite virale. Chez les malades étudiés on a constaté aussi divers degrés d'hypoglycémie. Chez 3,43% des cas le diabète sucré a fait son apparition pendant le cours de la maladie ce qui est d'ailleurs plus fréquent que dans le reste de la population.

KËRKIME SEROLOGJIKE ME METODAT E IMUNOELEKTROFOREZËS DHE IMUNOFLUORESHENCËS SË TËRTHORTË NË DIAGNOZËN E MIKOZAVE SISTEMATIKE TË SHKAKTUARA NGA KËRPUDHAT OPORTUNISTE

— Dr. shken. MINELLA PAPAJOGE — VLADIMIR GUSMARI —

(Instituti Kërkimor i Higjienës, Epidemiologjisë dhe i Prodhimeve Imunobiologjike)

Në dhjetëvjeçarët e fundit, roli i kërpudhave oportuniste të gjinive *Candida*, *Aspergillus*, *Gectrichum*, *Gryptococcus*, *Mycore* etj. si shkaktare të mikozeve në patologjinë humane ka marrë një rëndësi të veçantë për nga shtimi i madh i numrit të rasteve (sidomos nga mikoza sistematike, si dhe i formave klinike krejtësisht të reja që po paraqiten (2,4,9,10,13).

Kjo patologji e re është pasojë e terapive intensive bashkëkohore (nga përdorimi i antimitotikëve i imunosupresorëve, antibiotikëve me spektër të gjerë veprimi, kortizonikëve etj.) në të sëmurët me neoplazma ose me sëmundje të tjera të rënda të gjakut e të metabolizmit, në të operuarit me zemër të hapur, në të transplantuarit e organeve etj., tek të cilët konstatohen dëmtime të mbrojtjes aspecifike dhe specifike të organizmit (9,10,13,16,20).

Për arsye të mungesës së metodave diagnostike (sidomos të atyre serologjike), si edhe të preparateve të fuqishme antimikotike, shumica e rasteve me mikoza sistematike të përshkruara në literaturë, para 20 vjetësh, diagnostikoheshin pas vdekjes (9,13,14).

Zbatimi në praktikë i metodave serologjike (reaksionet e precipitimit, fiksimit të komplementit, hemoaglutinit pasiv, imunofluoreshencës së tërthortë, prova e lateksit, ELISA) dhe i medikamenteve antimikotike (amfotericina B, 5 — fluorocitocina dhe grupi i imidazolit ka revolucionarizuar diagnozën, ashtu edhe mjekimin e këtyre infeksioneve të rënda (3,7,8,16,19,20).

Diagnoza e plotë e një mikoze sistematike sot bazohet në kompleksin e të dhënave të anamnezës, klinikës, ekzaminimeve mikologjike dhe rezultateve pozitive nga mjekimi me antimikotikë specifikë (9,13,20). Me anën e reaksioneve serologjike dallohet nëse në organizëm kemi të bëjmë me një kolonizim nga kërpudhat apo me një infeksion të shkaktuar prej tyre (20).

Qëllimi i këtij punimi është përgatitja e bioreagentëve, standardizimi me to i metodave, imunologjike (imunoelektroforeza dhe imunofluo-